

Hayat sanki bir film bizde oyuncular.
6-7-2020 ye kadar bir bölümü bitti.

Mehmeti özetle anlatmak, çok zor
mehmet çok renkli bir insandı evine ailesine
düşkün bir babaydı yatarken ^{çocuklarını} örter
gece kalkar kontrol eder Saatlerce ontarla
oynar, sabah bir uyurken sıcak etmelerini alır
kahvaltı sofrasını kurar hepimize sosterir zorla
kaldırır illa beraber kahvaltı yapalım derdi
Bizi beraber masada görmek ona zevk verirdi
Mehmet cocuk gibi küçücük şeylerde mutlu olurdu
Her hafta sonu bu hafta nereye gidelim ne yapalım
sorardı. Taqmurda karda soğukta yine bizi eğlendirecek
birşeyler bulurdu. Çocuklarla oyun oynarken bir sürü
entrikalar yapar çocuklardan çocuk olurdu.
Ben genelde hatem olurdum. Mehmet'in aile
ışığında yeri çok büyüktü. O bizim etmek tetemiz
sevgilimiz şoförümüz doktorumuz bakkıvanımız
aşçımız imamımız bakkımızdı. Çocuklar ve ben
O varken asla korkmazdık. Şimdi ben yolda
Kalmağtan anahtarsız eüden şıkmağtan, cüüdan
süz dolaşmağtan, yalnızlık tan, karanlık tan, seyahate
korkar oldum. Mehmet bize bir telefon
sesi kadar yakındı. Her aradığımızda

nasıl edendi bilmiyorum hemen gelirdi yardımımıza
çocuklar bile duygularını ona rahatlıkla belli ededi.
Etrafımızdaki herkese yardım ederdi, Herkesi
karsılırsız severdi. Bazen iyilik edenler insanlardan
zarar gördüğünde olurdu. O bunlara aldırılmazdı.
Hiçbirşeye takılıp kalmazdı kendini cabuk
yenileyen unutan bir insandı. Çocuklarına olduğu
kadar Abilerine abalarına anne babasına da çok
düşkün ^{çok insan tanıdı, memeticin renk din dil his önemli deyildi} bir insandı. Herkes onu ^{zavallı, dardıydı} çekinmeden
sıkılmadan arayabilirdi. Bilirdi herkes hayır demiyceyi
Konsulara tanıtıklara bazı işler yapar para
bile alamazdı. Ben çoğu zaman kızardım.
Neden böyle yapıyorsun hem para almıyor hem
pislenip geliyorsun bana iş çıkıyor. Derdi ya
Nebahat ya Senin arkadaşın ya benim nasıl
alıyım. Yani siz beni dinlerken diyorsunuzdur
hiçmi kötü yanı yoktu hiçmi kavga tartışma
olmadı. Evet oluyordu eskiden isimizi evimizi
bayatımızı bir dizene koyana kadar oldu
ama biz hep hataların yanında iyi bir insan
olduğumuzu bildik inandık daha iyi olacaktı
dedik ve son ~~10~~ yıldan beri çok farklıydı
herşeyi yoluna koyduk düzelttik. Corona
dan bir kaç ay önceden beri işi yoktu
yani fast işi yoktu

ama iş buluyordu yine de inşaat işi her zaman
olur Coronada gelince eude kaldı çalışmıyordu
ama bu bizim işin hiç sorun olmadı hergün
bahçesi var oraya gidiyor tavukları çivilerini
vardı onlarla oynatıyordu. Çok eğleniyordu
bize sürekli hayaller anlatıyordu. Ben bazen
çocuklarla yanına gidiyordum bize gail
mangal bizi mutlu etmek için ne yapacağını
şasırıyordu. Her yaptığı şey için size bunu
yaptım bunu yaptım diye ^{küçük çocuklardan mutlu olurdu} seviniyordu. Çok sık
arardı artık telefonunun hiçbir önemi yok.
Bazen bahçeden arar bize gelin diye yalvarır
dı son aylarda çoğu zamanı bahçede tavuklar
la sebzelerle uğraşmakla geçiyordu. İnsanları sevdiği
kadar köpek hayvanları da severdi bahçede ki fare
lere bile tuzağ kuramayacak kadar merhametliydi.
Ben süpürürken örümek çeksem süpürgeye
yapma dışarı at derdi. Mutluyduk mutlu
olduğumuzun da farkındaydık sütre diyorduk
taki o pazartesi sabahı o polistenin
kapıya gelmesiyle bütün herşey bitti.
Kapıyı astım memur bayan kılış soy
sizmişiniz dedi evet o bendim ama
ben hiç bir suç işlememi neden burdalar.

suratlarına baktım bana kızarak bakmıyorlar
dı. Bu başta bir şey olmalıydı Büyük oğlum ki
kızım evdeydi. Mehmet ve küçük oğlum dışar-
daydı. Acı işime düşmüştü. İlk önce onlara
baktım onlar bir şey demeden nerde oldu
kaza eşim Boningerde dedim yaralını
sordum. ~~Hayır~~ memur hayır dedi. Kaza değil
onlarda insan böyle bir şeyi anlatmak
haber vermek onlarada çok zor. Bende
sok olmaya başladım evet bir şey vardı
ama ne Aklima birden küçük oğlum gel
di o dışardaydı düştümü okulda öldümü
ne oldu neden geldiniz. Yok oda
değildi. Ve zorlarda olsa memur silahlı
saldırı eşiniz vurularak öldü dedi. Hayır
Hayır bu olamazdı yanlış ev benim eşim
böyle ölemez dedim. Kaza olabilir, insattan
düşebilirdi ama bu olamazdı bizim hayatı
mıza hiç uyumlu değildi. O güne kadar
belki ben de yanlıyordum. Sanıyordum ki
böyle olaylar sanki hep kötü insanlara olur.
Artık sok düşünerek yorum yapmayı, risa ediyorum
Bizde bir ata sözü vardır. Ateş olmayan
Yerden duman çıkamaz. ama ~~her~~ her zaman
böyle değil.

Ben benim eşimin yanlışlıkla yanlış
zaman da yanlış yerde olduğuna inandım
inaniyorum. İlk günden beri. Hiç bir şey
bizim babamızı geri getiremez, mutluluğumuz
düzenimiz sağlığımız bozuldu, küçük oğlumun
arkadaşları onun yanında babasına seslenince
ciğerim yanıyor. Ben yanlışlıkla yapıldığına
inanarak yapanların, görgü tanıklarının
bildiklerini söylemelerini istiyorum. Ben T.G.D
ya sok güveniyorum Allahında yardımıyla
bulunacak inandım hala inaniyorum. Bizi
hiç yanlış bırakmayan bize aile gibi
hissettiren familie rejisörlemizde sok teşekkür
ediyorum. Bazı söylense de oldu. Ben hiç
yapancılık hissine kapılmadım. Siz haklıysanız
her zaman herkes yanınızdadır.

Allah her zaman iyi insanların
yanındadır.